

[Einar Simonsen.]

særligt til Vedligeholdelse; der er ikke noget, der tærer paa Driftsøkonomien i Form af Nyanskaffelser, og der er billige Forsikringer. Man kunde uden at komme ind i nogen som helst Risiko godt anbringe noget af det Laan ud over Ejendomsskylden plus Besætningsværdien. Det har Ministeren, som det fremgaar af Betænkningen fra Landstinget, ikke villet gaa med til, hvad jeg beklager.

Man kunde spørge, om Kommissionen er effektiv nok, om den mangler Initiativ. Jeg maa sige, at det Omraade, den arbejder paa, er saa vanskeligt, at der næppe er noget at behøje Kommissionen. Presser den for haardt paa, vil det meget ofte gaa i Staa for den; den menneskelige Natur er nu saadan, at man vil helst selv, det, der er groet i ens egen Kaalhave, er det bedste, og saadan er det ogsaa i dette Forhold. Man kan ikke behøje Kommissionen, at den ikke har været mere aggressiv. Noget andet er, at i visse Tilfælde har Kommissionen været noget langsommelig med at berigtige de Sager, den har haft til Behandling, og faa dem i Orden. Det vækker Anstød og Kritik, naar det skal tage uforholdsmæssig lang Tid, at faa de forskellige Papirer og hvad der vedrører et saadant Mageskifte i Orden. Hvis Kommissionen mangler Medhjælp, bør Ministeren efter min Mening ikke være karrig med at give den fornødne Medhjælp. Det har ikke ringe Betydning, at disse Ting bliver ordnet hurtigt. Hvis man endelig har besluttet sig til en Handel, er man straks interesseret i ogsaa at faa den færdig, saa man kan komme til at arbejde under de nye Forhold.

Jeg skal gentage min Beklagelse af, at Ministeren ikke i det andet Ting har været at formaa til at forhøje det Beløb, der er stipuleret i Loven, de 14 000 Kr., og at Ministeren heller ikke har villet lade Laanet staa lidt længere ude. Men jeg finder selvfølgelig, at Loven bør fremmes, selv om den burde have været givet for 5 Aar, hvad Ministeren ogsaa har modsat sig. Jeg skal tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets Vedtagelse her i Tinget.

Petersen (Røj): Ogsaa jeg takker den højtærede Minister for, at han har fremsat Lovforslaget om en Forlængelse af Loven af 1934. Helst havde jeg set, at Loven var blevet forlænget i 5 Aar; det forekommer mig, at 3 Aar er lovlig lidt. Der har været arbejdet med denne Jordfordeling i en Aarrække, men desværre er man ikke naaet saa langt frem, som det var ønskeligt. Det er

en Ting, som ikke gaar hurtigt, det vil og skal nødvendigvis tage nogen Tid.

Mange Ejendomme, som ligger i de tæt sammenbyggede Landsbyer, har i Regelen kun lidt Jord ved Ejendommen, største Parten af Jorden ligger i mange Tilfælde langt borte. Saadanne Ejendomme er med de nuværende store Driftsudgifter alt for dyre at drive. I mange Tilfælde ligger disse Arealer spredt i mange forskellige Parceller, som saa vidt muligt maa udskiftes med andre for at faa Jorden samlet. Jeg skal nævne — det blev ogsaa sagt af det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen —, at der er Gaarde paa 70—80 Tdr. Land med 20 Parceller og derover.

Der er mange Maader at lave Jordfordeling paa. For det første kan man udskifte enkelte Parceller, saa Jorderne kommer til at ligge mere samlet. For det andet kan en Mand, hvis Ejendom har forholdsvis smaa Bygninger, sælge af de fjerntliggende Parceller enten til Nybebyggelse eller til Ejeren af Naboparcellen, som derved faar sin Jord mere samlet. For det tredje kan man flytte Bygninger ud paa en større Udland og muligvis faa en eller flere Parceller lagt til. Derved faas der som Regel Jord fri, som ligger ved den gamle Ejendom, og som der næsten altid er Rift om. Saadanne Udflytninger foranlediger tit omfattende Jordfordelinger til Fordel for mange.

Udflytning af en Gaard koster i vore Dage mange Penge, og der vil de 14 000 Kr., som Staten efter Lovforslaget kan indsætte, i Almindelighed ikke slaa til, hvis det drejer sig om en lidt større Ejendom. Paa lettere Jorder, hvor smaa Heste kan bearbejde Jorden, gaar det vel nok at udflytte en mindre Ejendom ved Hjælp af de foreslaaede 14 000 Kr., men paa de svære Lerjorder og i Marsken maa der mere Hestekraft til, og derfor vil Ejendommene i Almindelighed blive noget større, følgelig ogsaa Afrøderne større, hvad der igen vil fordre større Bygninger.

Derfor tror jeg ikke, de 14 000 Kr. efter Kreditforeningslaanet vil slaa til paa den Slags Ejendomme. Jeg spørger den højtærede Minister, om der ikke kan gives saa stort et Laan, at den Fjerdepart af Laanets Beløb, som kan ydes rentefrit, kan faa Pladsen uden for Panteværdien, altsaa uden for Ejendomsskyldværdien plus Værdien af Besætning og Inventar. Hvis det kan ske, tror jeg, der er Mulighed for en virkelig Jordfordeling og Udflytning i Sønderjylland. Men for Tønder-Marskens Vedkommende maa Drikkevandsforholdene bringes i Orden, før Udflytning og Bebyggelse